

a debat Obres al riu

ciu
convergència i unitat

FEINA BEN FETA

Des de l'equip de govern estem molt satisfets de la feina que s'ha fet en el riu Tenes. Ara els santaeulaliencs tornarem a gaudir d'un riu i d'un entorn que molts ja havíem oblidat.

Tots els que amb sentit comú hem anat seguint el procés d'arranjament del nostre riu em pensat el mateix: ja era hora!

Ningú ha oblidat l'anunci de l'antic govern (I-ERC i PSC) i la seva repercussió als mitjans de comunicació de que 120 cases havien de ser enderrocades per trobar-se en zona inundable. Amb les cases s'enderrocaven també les il·lusions i els somnis de 120 famílies, mentre veien impotents com d'un dia per altre els seus habitatges passaven a tenir un valor de mercat zero.

Tampoc ningú oblida les reunions massives de la gent dels barris afectats a La Fàbrica i que en una darrera l'altra es presentaven projectes faraònics que ningú no es creia que es poguessin dur a terme (26 milions d'euros d'inversió, etc.), i que tothom comentava al sortir que el que s'havia de fer era netejar bé el riu.

Doncs després de tot aquell trist "sarau" l'antic govern va adjudicar l'obra, però per voluntat del destí (i dels ciutadans), no han estat ells els que l'han fet realitat sinó un govern de CiU i PP.

I com diuen en castellà "*para muestra un botón*", el riu ha estat arranjat en part de forma diferent a la inicialment projectada, amb els següents criteris i per aquest ordre:

- Donar la màxima seguretat possible als veïns propers al riu.
- Retirar tots els obstacles que estaven a la llera (arbres, canyes, etc.).
- Modificar en alguns punts el curs del riu per donar més amplitud de pas d'aigua en cas d'avinguda.
- Utilitzar tècniques respectuoses amb

el medi ambient i bioenginyeria.

- Plantació d'arbres i arbusts autòctons.
- Finalment la construcció de un pas-seig fluvial, que ningú creia que es pogués portar a terme i sense cap cost pel nostre poble.

Nosaltres sempre varem votar en contra dels projectes faraònics que l'antic govern proposava als veïns de les zones afectades perquè creiem que el que s'havia de fer era el que ara hem fet, que ha estat simplement utilitzar el "sentit comú".

Des de l'equip de govern volem donar les gràcies a l'empresa Barnasfalt i a l'empresa Jardipi que han portat les obres a bon port. També al Consorci del Besòs per la seva aportació econòmica i tècnica i sobretot a l'equip de tècnics de l'ajuntament, que han estat en tot moment a l'altura de les circumstàncies.

INDEPENDENTS

Aposta i repte

El retrobament entre el riu Tenes i Santa Eulàlia de Ronçana va ser una de les apostes d'Independents-Esquerra quan vam arribar al govern del poble, i el procés per arribar a la situació actual ha esdevingut llarg i no exempt de problemes. Amb tot, calia afrontar una situació que, sobretot, exigia capacitat de negociació i audàcia. El resultat de tot plegat, ara, és evident: Santa Eulàlia de Ronçana té un riu que, conservant la qualitat natural i de riquesa faunística i vegetal, no és vist com un risc per la població. A més, els barris vora del riu tenen un Pla d'emergència per cresques del riu i les actuacions de millora de la capacitat hidràulica executades fan dir que, com s'havia pactat, cap parcel·la serà afectada per les actuacions projectades. Ens n'hem de felicitar.

El projecte i les obres les va adjudicar el govern d'Independents-Esquerra i ara, tot i que en el seu moment CiU no hi va votar a favor, l'execució d'aquest

projecte ha tornat a posar al nostre poble al mapa del món o, si més no, ha atret les mirades d'experts en la millora del paisatge i la restauració fluvial. A finals de novembre van visitar les obres un grup d'experts europeus especialistes en la utilització de tècniques de bioenginyeria, aquests van valorar molt positivament els treballs, destacant tan el fet de la utilització d'aquestes tècniques com l'abast de les obres (4,8 km).

És ben evident que Independents-Esquerra ha tingut un paper ben important en tot el procés i, des de l'inici, va arriscar per poder aconseguir el que ara ja és una realitat: el nou riu Tenes al seu pas pel nostre poble ha deixat de ser una amenaça i s'ha convertit en un punt de confluència en què el lleure, la natura i barri es complementen d'una manera harmònica.

Com sempre, però, hi ha encara reptes que ens cal assumir. El primer és aconseguir que el finançament pactat amb l'administració es faci efectiu: no pot ser, per crua que sigui la situació econòmica general, que l'administració es desentengui dels acords pactats amb el nostre ajuntament. No pot ser i, per això, el grup d'Esquerra al Parlament de Catalunya ja va presentar una proposta de resolució en què el Parlament de Catalunya insta al Govern de la Generalitat a incloure en els pressupostos de l'any 2011 una dotació pressupostària de 675.432 euros per a donar compliment al conveni signat el 2 de novembre de 2010 entre l'Agència Catalana de l'Aigua, i l'ajuntament de Santa Eulàlia de Ronçana sobre actuacions previstes al Pla de millora hidràulica i ambiental al riu Tenes. Estem parlant de molts diners promesos que ara, una vegada enlestides les obres, han de ser una realitat.

L'altre gran repte afecta tota la població: tota la canalla, joves, adults i gent gran han de conèixer i reconèixer la nova realitat del riu Tenes. Ens ho hem de fer nostre i, per tant, farà falta que persones i entitats del poble col·laborin en mantenir el riu Tenes fent impossible que hi hagi abocaments incontrolats o que es faci mal ús d'una part del poble sensible i necessària. Perquè tan important era millorar el Tenes com que esdevinguí un focus de lleure, coneixement i gaudi per a tothom.

a debat

Per fi han acabat les obres d'arranjament del riu Tenes.

Un procés que va començar fa gairebé vuit anys, recent estrenat el govern de PSC i I-ERC, i com a rel de començar els tràmits de redacció del nou POUM, sortia a la llum la llei 2/2002 d'Urbanisme, què delimitava les zones inundables properes a les lleres dels rius i rieres i, on malauradament, resultaven afectats els barris més propers al Riu Tenes.

Ha estat un procés dur, tant per als veïns que estaven afectats, com per a l'antic govern que havia de garantir la seguretat, lidiament amb l'ACA, i respectant les posicions dels ciutadans i ciutadanes que patien per les seves vivendes.

No vam comptar llavors amb el suport de CIU i PP, tot i que ara s'enorgulleixen tant del resultat que l'expliquen, fins i tot, a TV3. Es torna a entreveure aquesta actitud de la dreta del país: quan ho fan els altres tot està mal fet, però quan ho fem nosaltres és una gran idea. Si la seva oposició hagués estat responsable, no tindríem res a dir; però, quan mirem al passat i veiem que tot l'afer del riu va ésser utilitzat per CIU d'una manera partidista, només per crear conflicte en comptes de solucions, no ens queda altre remei que posar-nos les mans al cap.

Fins i tot, el dia 9 de febrer es va celebrar una jornada tècnica de les obres de restauració i el nostre grup no hi va estar convidat expressament. Una mostra més del poc respecte que ens tenen i de que els oferiments de participació, consens i col·laboració son totalment buits i sense contingut. Son estils de governar del passat que pensàvem havien quedat enterrats, i ens adonem que, en ple segle XXI, ho continuen fent per decret i tothom "mutis i a la gàbia".

Fora política, cal dir que estem orgullosos d'haver trobat una solució que conciliés la seguretat amb les necessitats dels veïns, després d'haver suportat els incompliments econòmics i tècnics i tots els despropòsits de l'ACA.

Ara Ja podem gaudir de nou del nostre riu, de la seva fauna i de la seva flora, ara que és més segur i fa molta patxoca.

El riu Tenes, desconegut per alguns i estimat per altres, els darrers anys ha estat motiu de mal somnis per a la majoria dels seus veïns, per un costat motivats per la destrossa que van produir els aiguats del 1994 i per altre banda per la descabellada intenció del anterior govern de enderrocar un centenar de cases per evitar que les pogués enderrocar un possible futur aiguat.

Després de molts projectes, moltes reunions i molta angoixa patida pels veïns, han finalitzat les obres d'endegament que no han estat les estrictament projectades, no compleixen la totalitat de les exigències dels que es fan anomenar ecologistes i tampoc compleixen els requisits dels que volien una solució més tècnica, però que compleix un requisit que pot ser es el mes important de tots i es el de mantenir l'equilibri entre totes les exigències a l'hora que dona tranquil·litat i seguretat al veïns.

Aquesta obra que es va iniciar a conseqüència d'un incendi seguit d'una fatídica pluja, ha finalitzat de manera que tots ens podem sentir orgullosos ja que esta sent estudi de molts organismes i facultats de molts països europeus que han vingut a visitar-lo. Ara ens queda el poder gaudir-lo quan passegem pel Camí Fluvial que l'acompanya en el seu recorregut per Sta. Eulàlia, sense oblidar mai els veïns i amics que ens van deixar en el maleit aiguat del 94, origen d'aquesta actuació.

El nostre poble té en el seu entorn natural, i especialment en el riu Tenes i el seu voltant, el seu patrimoni més valuós.

Després d'haver estat convertit, com tants altres rius, en una claveguera a cel obert, les depuradores i el control dels abocaments, han permès que torni a portar aigua neta i, que poc a poc, s'hagin anat recuperant les formes de vida aquàtica, com signe de la seva recuperació ecològica.

No ha estat així amb la riba del riu. La millora en la qualitat de les aigües no ha anat en paral·lel amb la millora de la ribera. La pressió urbanística, la presència d'indústries i el desinterès no ho han fet possible. Compaginar els criteris de preservació naturals i els interessos humans no sempre és senzill. Són escasses les intervencions realitzades amb criteris científics i ecològics. L'obra que ha acabat ho és, és una intervenció que ha aconseguit unir els interessos de les persones, la seguretat especialment en aquest cas, amb els ambientals, minimitzant l'impacte i en alguns trossos millorant la preservació del medi. MALGRAT EL PUNT D'INICI QUE VA MARCAR LA DECLARACIÓ D' INUNDABILITAT s'ha arribat a un final raonablement feliç.

Ara més que mai cal defensar i protegir aquest valuós patrimoni natural que suposa el riu i el seu entorn. Per això proposem organitzar i tirar endavant una entitat, plural e independent, el GRUP DE DEFENSA DEL TENES, que vetlli perquè s'apliquin les mesures necessàries per a la protecció i millora de la qualitat del riu i del seu entorn, compaginant-ho amb el gaudi i la seguretat de les persones.

Relacions Catalunya-Espanya a debat

Les relacions Catalunya-Espanya mai han estat fàcils. Existeix un desencaix històric que cap generació ha estat capaç de resoldre. No hi deuen haver solucions que complaquin les dues parts. Potser, com aquells matrimonis que es trenquen, podem arribar a ser bons amics separats i malviure quan estem junts. Tampoc és cap drama separar-se si això comporta una millora per cada part. En el nostre cas, a hores d'ara ja ningú pot qüestionar seriosament i amb un mínim de rigor que una Catalunya independent seria més competitiva i per tant, més viable i de més fàcil viure-hi que formant part d'Espanya. I a la vista del sentiment que sembla ser majoritari entre els espanyols de que Catalunya els costa diners, haurien d'estar desitjant una separació que els alliberés de la pesada i injusta càrrega d'anar omplint les arques catalanes amb els impostos de tots ells. Per què, doncs, s'enroquen en no deixar-nos fer el nostre propi camí?

Aquest camí, que el president Mas ja ha dit que serà difícil i complicat, l'hem d'anar fent tots amb grans passes, però també amb petits detalls que visualitzin l'àmplia voluntat col·lectiva. El grup municipal de CiU, actualment al govern de Santa Eulàlia, és conscient del valor d'aquests detalls i per això va donar suport a les mocions d'altres grups sobre el dret a decidir, sobre l'adhesió a l'Associació de Municipis per la Independència i sobre la declaració del nostre poble com a territori català, lliure i sobirà; va posar un màstil per facilitar a l'ERA que hi hissés una estel·lada; va posar una senyera a la rotonda del camí de la Creueta i una altra, també fixa, a l'entrada de l'ajuntament. Detalls que governs anteriors d'Ind-Erc i els seus socis del PSC van rebutjar, com quan van votar en contra d'una moció nostra demanant que onegés una senyera en un lloc públic ja que no n'hi havia cap. Lamentablement Santa Eulàlia va haver d'esperar que hi hagués un govern de CiU i PP per poder gaudir públicament de la nostra senyera.

Els petits detalls i les grans passes van del braç cap a l'objectiu final, i en aquest país tenim la sort de que aquesta vegada és la ciutadania la que empeny als polítics per no fer marxa enrere, per mirar el futur amb il·lusió i esperança, confiats en les paraules de dirigents internacionals com el secretari general de les Nacions Unides, Ban Ki-moon, que fa pocs dies va dir durant la seva visita a Andorra i referint-se al procés català: tots els problemes entre països s'han de resoldre per mitjans pacífics i amb diàleg, respectant les aspiracions genuïnes dels pobles.

Precisament això és el que demanem, respecte per les aspiracions de Catalunya.

Les Relacions entre Catalunya i Espanya

No es pot negar que vivim una situació convulsa que alguns criden "fi de cicle" i altres "refundació del capitalisme", fins i tot hi ha qui està convençut de la unió d'aquests dos conceptes i argumenta "una fi de cicle que ha donat pas a la refundació del capitalisme".

Sigui com sigui, és molt clar que estem a les portes d'un nou concepte de societat del que no hem, ni molt menys podem, quedar-nos al marge.

Una societat que trenqui de debò amb els conceptes d'exclusió, tradicionalment esgrimits per les capes dominants, en el qual la diferència no es fonamentava en un concepte territorial, on les banderes / estandards passin als museus d'on no haurien d'haver sortit mai i el benestar de les persones es converteixi en l'única referència, ressaltant tot el que ens uneix com a éssers humans.

Estem convençuts que aquesta visió és compartida per una gran majoria de persones de tots els llocs i nacions d'Europa, malgrat això tenim un gran problema, i són les ànsies de poder de les classes dominants, dels que creuen que poden arribar a ser-ho i el que és pitjor del lèxic, perquè frases com país, frontera, propietat, monarquia, república, Federació... solament serveixen per dividir, enfrontar-nos pel continent en lloc d'analitzar, proposar i treballar pel contingut.

Quan es parla de les relacions entre dos pobles, ciutats, autonomies, països, del que s'està parlant realment és de les persones que habiten aquests llocs i que, com qualsevol de nosaltres, el que realment volen és el benestar de les seves famílies, comprensió i solució als seus problemes. Realment algú pensa que això és impossible?

No pensem que tots estan equivocats i que nosaltres tenim les solucions, en lloc de pensar sobre la nostra opinió sobre aquest tema i quins passos hem donat i donarem per aconseguir una bona convivència no només política (ja que al llarg de la història en aquest vessant tenim per llogar-hi cadires). La qüestió és què farem tots nosaltres per conviure els uns amb els altres, aquesta és la feina irrenunciable que hem de fer els ciutadans i les ciutadanes d'aquest país.

INDEPENDENTS

Majoritàriament, els catalans i catalanes han anat adquirint consciència i reclamen sobirania. El grup d'Ind-ERC valora molt positivament aquest procés que, essent individual, esdevé col·lectiu. Aquesta adquisició de consciència col·lectiva, però, reclama accions que són en mans dels representants de la societat catalana que, en genèric, se'ls anomena "els polítics". Paral·lelament, aquesta població que reclama sobirania tampoc ha estat aturada i a cada poble han anat florint grups de persones que han anat fent accions igualment importants: des dels "Referèndums per a la independència", que en el nostre poble va esdevenir una fita històrica el 13 de desembre del 2009 organitzada per l'ERA, a les més actualitzades Assembles Nacionals Catalanes que actuen amb eficàcia. Tot plegat ens proposa un repte evident: podem ser catalans i catalanes dins d'un Estat que no ens respecta? Com a país, ens trobem en un punt de difícil retorn que qüestiona tant el que som, com el que volem ser.

Per això el nostre grup treballa des de l'ajuntament amb aquesta doble perspectiva: per un costat les qüestions locals, de gran importància pel dia a dia de la gent que tenim més a prop (i això vol dir la qualitat de vida de la gent de Santa Eulàlia de Ronçana, la seva projecció, els serveis, etc.). Per altra, l'imbricació de tota aquesta preocupació per les qüestions locals amb el procés general del país. I una cosa porta necessàriament a l'altra.

Per això creiem que en el nostre poble no hi hauria d'haver un pacte entre CiU i PP perquè les distàncies en les qüestions nacionals són insalvables i de difícil argumentació. I vàrem fer un prec en el darrer Ple que ho demanava, alhora que ofería, com és lògic, unes converses amb els grups de l'oposició per generar un nou govern que també actués coherentment amb el procés general del país. Ens sap greu que el nostre prec no només no va ser pres en consideració sinó que va ocasionar una aturada en sec i unilateral del Ple per part de l'alcalde que va ocasionar un perjudici de difícil reparació al sentit més bàsic de la democràcia. El Ple es va aturar sense donar espai i temps als grups de l'oposició a fer les preguntes que legalment poden fer en cada Ple ordinari.

El país es fa des de cadascú de nosaltres, des de la base i, per això no renunciem a fer país des de cada grup, cada entitat, cada ajuntament del país que avui més que mai vol ser sobirà.

Vagi per endavant que tots els pobles del món tenen dret a escollir el seu destí i a exercir el dret d'autodeterminació, ja sigui el poble Sahrauí o el de Cartagena. Òbvia-ment, els ciutadans de Catalunya no som menys.

Dit això, se'ns demana que recolzem la independència de Catalunya per raons nacionalistes. El nacionalisme xovinista francès sempre m'ha fet gràcia, el nacionalisme italià m'ha semblat ridícul, l'alemany m'ha fet basarda, l'espanyol m'ha fet vergonya, ... perquè el nacionalisme català m'hauria de semblar millor?

D'altres, que es neguen nacionalistes, ens diuen que la independència ens farà anar millor. Que es tracta d'acabar amb l'espòli a que ens sotmès Espanya. Aquest argument, a més de ser força insolidari, no explica per què hem tingut parada la mà quan els diners ens arribaven d'Europa. Dit d'una altra manera l'escola del Rieral, la Biblioteca, ... altres obres del nostre poble finançades en part per la Unió Europea, ho han estat per l'espòli al que hem sotmès al europeus?

El poder polític actual està al servei del poder econòmic. El poder real és exercit per una oligarquia financera al marge de qualsevol control democràtic, a la que tant se li en fot una Catalunya independent. Només un pensament màgic pot creure que amb la independència es solucionaran els problemes de Catalunya. El patiment dels ciutadans de nombrosos estats independents n'és la prova.

Per últim queden els que defensen la independència per debilitar el poder neofeixista central. Aquest sí és un bon argument. Però sembla que ja ningú vol recordar que sense el recolzament del nacionalisme català no hauria estat possible l'arribada al poder del Sr. Aznar, flançament del poder polític i ideològic que ara ens governa i ens repugna. Sense l'entreguisme i la falta d'escrúpols de CiU per pactar i guardar el peix a cove, ara no estaríem aquí.

A la fi: ¿ens desfarem d' un poder central significat per uns polítics sense cap convicció democràtica, casposos, incultes i mal educats, per caure en un poder tingut per una casta de arribistes neoliberals, que no entenen la política d'una altra manera que no sigui una extensió dels negocis i que es troben emmerdatats fins a les orelles? Així no ens agradaria des de ICV-EUIA de Santa Eulàlia.

Els diners, els especuladors, els explotadors, no coneixen de fronteres, perquè ens hem d'entestar en posar-les nosaltres? Caldrà, però, consultar al poble, res més democràtic, i respectar la seva decisió, faltaria més!!!

RESUM DELS PLENS

<p>Ple ordinari del 28 de novembre del 2013</p> <p>S'aprova inicialment el Pla d'Ordenació Urbanística Municipal.</p>	<p>Votacions CIU 6 a favor PP 1 a favor I-ERC 3 en contra PSC 3 abstencions ICV-EUIA 1 en contra</p>
<p>Ple extraordinari del 19 de desembre del 2013</p> <p>S'aprova la proposta relativa a l'àmbit fluvial de Santa Eulàlia de Ronçana</p>	<p>Votacions Aprovada per unanimitat</p>
<p>Ple ordinari del 27 de febrer de 2014</p> <p>S'aprova la formalització del conflicte en defensa de l'autonomia local contra la Ley 27/2013, de 27 de desembre, de Racionalización y Sostenibilidad de la Administración Local</p>	<p>Votacions Aprovada per unanimitat</p>

Catalunya ha d'acabar essent el que decideixin els catalans, entenent per catalans els que viuen i treballen a Catalunya. El futur socialisme s'ha de desenvolupar amb la mirada fixada en l'horitzó, on no existeixen les fronteres i tots els ciutadans siguem iguals, solidaris els uns amb els altres, amb justícia social, pau i llibertat. En tot cas, això no exclou que les arrels de cadascú, la cultura, la llengua, l'història i la manera d'entendre la convivència siguin respectades per tothom, siguin quins siguin els seus fonaments polítics. El dret a decidir, en ple segle XXI, no es pot negar en cap escenari democràtic i reivindicuem que tenim el dret a expressar-nos. La pregunta que presenta el Parlament de Catalunya pot agradar més o menys, però el que no pot ser és la prohibició de fer una consulta, pacífica i cívica. Tothom podrà expressar a les urnes quina forma de convivència i organització política vol per a Catalunya, en llibertat i sense cap coacció. Nosaltres ho hem dit per activa i per passiva, volem un Estat Federal, dins d'una Espanya federal i republicana. Entenem que és la millor solució per la situació actual, la més assenyada i la que pot encabir totes les sensibilitats. No ens ho posaran fàcil i haurèm de posar-nos fermes i actuar amb la màxima serenitat per afrontar tots els entrebancs que s'aniran produint. Posem-nos-hi.

Desconec quin serà el futur polític de Catalunya, però tinc pocs dubtes que serà el futur que els catalans, els ciutadans de Catalunya, decideixin. Caldria, per això, preguntar-los-hi. Ilegal fer una pregunta? Tampoc era legal anteposar els mercats a les persones i van modificar la constitució en una tarda. Des de l'ICV-EUIA a Catalunya i des de l'Esquerra Unida a la resta de l'estat, per cert, l'única força d'àmbit estatal que ho fa, defensem el dret a decidir.

Defensem la República Catalana, una República Catalana al servei de la majoria i no, com fins ara, un Estat (central i autonòmic), un govern i unes lleis al servei d'una minsa minoria. Una República Catalana que pugui decidir lliurement, ara o en el futur, federar-se, o no, amb la resta de l'Estat per formar la República Federal Espanyola. La majoria de nosaltres desitgem que sigui possible un model republicà federal plurinacional, multicultural i cooperatiu. Estem en la lluita de classes i el nostre enemic és el capitalisme.

Agustí Gonzalo. Grup municipal d'ICV-EUIA

La vida te coses impossibles per més que ens hi entossudim, però la majoria de les coses són possibles, probables o fins i tot inevitables. La consulta al poble català per decidir sobre el seu futur polític forma part del grup d'aquestes coses inevitables. Hi ha qui ho vol impedir, però és com posar portes al camp. L'article 122 de l'Estatut de Catalunya que, recordem-ho, és una llei espanyola, atorga a la Generalitat la facultat de convocar i realitzar consultes. Quina legalitat afegida vol el senyor Rajoy? No n'hi ha prou amb la legalitat que ens atorga una llei espanyola?

Aquí hi ha un problema i com molt bé diu el periodista Iñaki Gabilondo, els problemes no es prohibeixen, es resol·len. I la millor manera de fer-ho és a través de les urnes, l'eina suprema de la democràcia. A algú li fan por les urnes?

Si finalment les maquinacions i el joc brut de l'Estat impedisin la celebració de la consulta el 9 de novembre, quedaria encara la possibilitat de fer unes eleccions anticipades amb un compromís comú entre aquelles forces favorables a la consulta. Això l'Estat no ho podria prohibir.

En el fons, aquells que es diuen demòcrates i es manifesten contraris a que ens pronunciem, ho tenen molt difícil per poder explicar la seva negativa a la comunitat internacional, quan des d'aquí només demanem poder votar.

Es diu que vivim en una societat democràtica, això és realment així? Si la democràcia en el seu estat pur és escollir la voluntat del poble, són demòcrates els polítics que diuen que és il·lícit preguntar al poble què opina o què vol?

Jo no entraré a valorar si independència sí o independència no. No tinc ni els coneixements ni les dades suficients que em permetin defensar amb rotunditat cap de les dues posicions, però com a demòcrata que em sento, haig de dir que el poble té dret a opinar, i no permetre que opini emparant-se en la Constitució -document obsolet que conté articles que es contradueixen i que es podria dir que la fan inconstitucional en si mateixa- entenc que no és una justificació sòlida.

La possible independència comporta, a part de qüestions econòmiques, altres que són sentimentals i familiars. La majoria dels catalans tenim família fora de Catalunya, i molta gent interpreta que una Catalunya independent pot suposar trencament de famílies. Això vol dir que el debat requereix un tractament que va molt més enllà de la part econòmica, perquè intervingen els sentiments familiars i els sentiments envers la terra.

Però sigui com sigui, el poble pot dir que sí o pot dir que no, però alguna cosa ha de dir. Un país que no escolta la seva gent és un país que no evoluciona.

En fer una mirada al procés que ha portat fins a l'actualitat, ens cal remarcar algunes qualitats que són els criteris bàsics sobre els quals s'ha anat edificant aquest present i que, sense cap dubte, ens marcaran el futur.

Així, la coherència és un factor important: cada passa feta és el producte de les passes anteriors perquè ens marquen un rumb clar. Sense coherència no hi ha rumb. La fidelitat també és essencial: sense aquesta capacitat d'actuar amb continuïtat amb la idea original, no hi ha versemblança possible. Sense fidelitat no hi ha constància. Com a tercera qualitat, remarquem la pertinència: cada acció, cada manifestació ha de ser l'apropiada per la finalitat que es persegueix. Sense pertinència no hi ha oportunitat.

La independència del nostre país reclama, doncs, que cadascú de nosaltres sigui coherent, fidel i pertinent. Per això, si volem treballar positivament per aquest objectiu transformador, l'acció de tots els grups municipals a cada poble o ciutat del país ha de mantenir unes qualitats semblants i ser, a la menuda, generadors d'una il·lusió col·lectiva, compartida. El rumb, la constància i l'oportunitat ens reclamen decisions i, ara, creiem que l'ajuntament de Santa Eulàlia de Ronçana necessita una nova majoria que treballi pel país, pel futur que ens espera.

RESUM DELS PLENS

Ple ordinari del 29 de maig de 2014

S'aprova la proposta d'acord contra l'aplicació de la Llei Wert.

Votacions

CiU 6 a favor
PP 1 abstenció
I-ERC 3 a favor
PSC 2 a favor
ICV-EUiA 1 a favor

Ple ordinari del 16 de juliol de 2014

S'aprova la contractació del subministrament de desfibril·ladors per a equipaments municipals.

Votacions

Aprovat per unanimitat

Ple extraordinari del 18 de setembre de 2014

S'aprova la moció de suport a la convocatòria de consulta sobre el futur polític de Catalunya del 9 de novembre de 2014.

Votacions

Aprovat per unanimitat dels assistents

QUÈ POT APORTAR SANTA EULÀLIA AL DRET A DECIDIR?

De la mateixa manera que sense sorra no hi hauria platja i que sense arbres no existiria bosc, el Dret a Decidir s'alimenta de la voluntat de tots nosaltres, la gent, les persones que poble a poble sumem una aclaparadora majoria que la defensa i l'exigeix. Un granet de sorra és prescindible, igual que un arbre, seguirà existint platja i bosc, però la suma de cada un és el que fa el conjunt. Exercirem el Dret a Decidir perquè la majoria ho volem, convençuts que és un dret que tenim i que exigim exercir, en llibertat, uns a favor de la creació d'un nou estat, altres en contra, però la suma de totes les sensibilitats farà que es puguin decidir les coses en democràcia. Qui té por a la democràcia? A qui li fa por preguntar? No és una solució plausible ignorar els problemes, com fa l'Estat. Els problemes s'aborden i es resolen, i votar és una magnífica manera de conèixer el suport a cada opció i per tant, una manera assenyada de resoldre'ls. La negativa reiterada a admetre preguntar a la societat fonamentant-se en el respecte a la llei és pura i simplement una barbaritat, doncs és aquesta, la llei, la que s'ha d'adaptar a la societat, mai la societat a la llei. Fa molts anys l'esclavitud era legal i si no hagués canviat la llei encara ara ho seria, i més recentment era legal prohibir el vot a les dones o impedir que poguessin vendre's el seu patrimoni sense el permís del marit. Per sort, les lleis s'adapten a la societat, i així ha de ser. Per això decidirem el nostre futur.

Santa Eulàlia de Ronçana i el procés de transició nacional

Setanta-cinc anys després del final de la Guerra, trenta-quatre anys després de les primeres eleccions al Parlament de Catalunya (restaurat després de la dictadura franquista) i quatre anys després de la resolució del Tribunal Constitucional retallant dràsticament l'Estatut del 2006, la societat catalana s'ha desvetllat, sembla que definitivament, d'aquell coma induït que havia comportat el drama de la Guerra, la desesperança de la postguerra i la perplexitat de la transició.

I ara, doncs, reviscolats per la imminència dels nostres actes, hem de discriminar les certes i les incertes de la nostra actualitat. Així, tenim molt clar que tots els camins que condueixen cap a la independència contenen una certa: el desllorigador del moment polític es centra en el **quan**, en quin moment, **Catalunya trencarà la legalitat de les institucions i lleis espanyoles**. Això és una certa de la qual se'n deriva una altra d'individual que ens cal confirmar: **cadascú (en diferent mesura, això sí) ha d'assumir les conseqüències personals (i de partit, associació o grup) que es deriven de l'acció concreta del trencament de la legalitat de les institucions i lleis espanyoles**.

Per això, també a Santa Eulàlia de Ronçana, tota la població ha de prendre consciència que el diguem, el que opinem i el que, finalment, fem té una transcendència que supera la mera participació en una nova campanya democràtica de conscienciació més o menys partidista, més o menys electoral. Perquè és ben veritat que ens ha costat molt arribar fins aquí però, ara més que mai, cap esforç no és de franc i, desvetllats per una realitat insidiosa, el focus de la història ens qüestiona individualment, com membres d'un poble que forma part d'un país.

Què pot aportar Santa Eulàlia al Dret a decidir?

El nostre grup està convençut que en totes les decisions que afecten la comunitat, tant a qüestions del dia a dia com a qualsevol altra qüestió, passa absolutament perquè els ciutadans i ciutadanes expressin el que desitgen i com compartir i amb qui volen viure. Respecte a què pot aportar Santa Eulàlia al Dret a Decidir, la resposta dels socialistes és molt clara “Ens va costar molt restaurar la democràcia perquè ara ens vulguin silenciar els nostres desitjos”.

Les nacions i els estats els formen els ciutadans que des de l'antiguitat s'han organitzat en comunitats i després lliurement han escollit els seus representants, que han format nacions o estats i no té cap sentit que els escollits, es tornin contra els ciutadans que els han escollit, prohibint el que no es pot prohibir, la veu i la voluntat de les persones. Aquestes pràctiques formen part de les dictadures del segle passat, que afortunadament estan eradicades. Nosaltres volem fer un crit a tots els ciutadans i ciutadanes de Santa Eulàlia perquè exerceixin el seu dret a dir el que volen, “sigui el que sigui”, amb serenitat, amb un acte cívic i festiu i després, democràticament com ha de ser, respectin la voluntat de les majories. No us càpiga cap dubte, sempre hi haurà un socialista, en un estat federal o independent. El socialisme és una opció i un sentiment, i a Catalunya sempre hi hauran socialistes disposats a treballar per la justícia social, la llibertat i la solidaritat entre tots els que vivim en les nostres comunitats.

Tot comença amb una petita esputa. La caiguda de Mubarak a Egipte, les darreres mobilitzacions de la diada... però són realment actuacions espontànies, o són moviments preparats i escenificats estratègicament? S'escolta a la gent mobilitzada o només se'ls utilitza?

La realitat possiblement no la sabrem mai. Es diu que la massiva assistència a la diada del 2012 va ser espontània i que això va promoure l'empenta actual pel dret a decidir, quan resulta que al setembre del 2011 ja es parlava d'una propera diada extremadament massiva. Però al marge de si la gent es mou espontàniament o conduïts per altres, una cosa és certa, i és que quan s'arriba a mobilitzar tal quantitat de gent és perquè realment hi ha un fons que preocupa les persones afectades, un motiu pel qual consideren que han de lluitar.

Directa o indirectament, Santa Eulàlia és part afectada, i què pot aportar al dret a decidir?

Una gota d'aigua no fa res, un riu mou molins, però si treus les gotes d'aigua del riu el riu queda sec, i Santa Eulàlia és una de les gotes d'aigua que formen el riu en direcció al molí.

Malauradament patim un greu dèficit democràtic.

Quotidianament persones que no han estat escollides democràticament, des de consells d'administració o fosques estructures de poder, prenen decisions que ens afecten

greument a tots nosaltres.

Encara pitjor, massa sovint els nostres representants polítics, inclús els més propers, prenen decisions d'esquena a la gent. El nostre poble hauria d'haver estat consultat sobre qüestions que divideixen la opinió del veïnat: Volíem mantenir el servei de BUS municipal? Que restés oberta l'escola bressol del Rieral? Conservar la recollida porta a porta? En què s'han de gastar els diners de tots?

La democràcia es reforça i es desenvolupa amb l'exercici i l'ús.

Si consultar als ciutadans sobre aquelles decisions que no gaudeixen d'un consens social evident formés part d'arrelats hàbits democràtics, hi hauria alguna força política que s'oposés a consultar als ciutadans si volem continuar formant part d'Espanya o com volem continuar fent-ho?

ICV-EUiA de Sant Eulàlia s'ha pronunciant sempre a favor del dret del poble català a ser consultat i a decidir el model de l'Estat. Des de posicions d'esquerres volem, a més, obrir un procés constituent que trenqui amb el règim actual per poder decidir democràticament quin model de societat volem.

De la nostra mobilització dependrà poder DECIDIR-HO TOT o que tot ho decideixin per nosaltres.

RESUM DELS PLENS

Ple extraordinari del 30 d'octubre de 2014

Aprovació provisional de la modificació de les Ordenances Fiscals reguladores dels tributs municipals per 2015.

Votacions

CiU 6 a favor
PP 1 a favor
I-ERC 3 en contra
PSC 2 en contra
ICV-EUiA 1 en contra

Ple ordinari del 29 de gener de 2015

Aprovació provisional del POUM (Pla d'Ordenació Urbanística Municipal) de Santa Eulàlia de Ronçana.

Votacions

CiU 6 a favor
No adscrit 1 a favor
I-ERC 3 en contra
PSC 2 abstenció
ICV-EUiA 1 en contra

Ple extraordinari de l'11 de març de 2015

Aprovació inicial del pressupost general de l'Ajuntament de Santa Eulàlia i del seu Organisme Autònom Set Comunicació.

Votacions

CiU 6 a favor
No adscrit 1 a favor
I-ERC 3 en contra
PSC 2 en contra
ICV-EUiA 1 en contra

Sempre s'ha dit que el millor de Santa Eulàlia és la seva gent, i no és un tòpic. Una gran part dels ciutadans estan activament compromesos en alguna de les moltes entitats i associacions del municipi, ja siguin culturals, esportives, solidàries o de lleure. En aquest sentit Santa Eulàlia és un poble molt viu i això representa una riquesa impagable, perquè l'associacionisme crea vincles d'amistat i de complicitat que sovint duren per sempre. Per això Santa Eulàlia és singular. No hi ha cap altre poble de l'entorn, ni tampoc llunyà, que pugui presumir d'una riquesa associativa com la nostra.

L'associacionisme fa poble, i per tant, fa país. Molts recordem com anys enrere la Festa Major d'estiu s'anava ensopint per manca d'algun estímul que arrossegues la gent a participar-hi. Llavors va sorgir la idea dels grups dels colors i de cop i volta la participació va ser multitudinària. Una idea duta amb saviesa, agrupant-se en cada un dels quatre colors del parxís persones amb ideologies polítiques diferents, amb interessos diversos, compartint durant uns dies sota el mateix color l'ideal de guanyar unes proves festives, deixant-s'hi la pell, amb l'orgull de formar part d'aquell col·lectiu.

Les arrels de l'associacionisme a Santa Eulàlia venen de molt lluny i tenen, per sort, un llarg camí pel davant. Veiem amb satisfacció com els més petits es van incorporant a les entitats i els joves van prenent el relleu als més grans. Com dèiem al principi, no és pas un tòpic assegurar que el millor de Santa Eulàlia és la seva gent.

Les entitats (totes les entitats, els clubs esportius, les associacions, etc.) són el nervi del nostre poble. De fet, aquest intent d'actuar com a col·lectiu respon a un dels aspectes que ens fa més humans: l'acció, la que sigui, feta a benefici del comú esdevé una acció digna, valuosa.

Perquè tots els nostres drets individuals es desprenen del que és comú i, per tant, cada individu, en la mesura que li és possible, té un compromís amb el que ens defineix com a col·lectiu. I Santa Eulàlia de Ronçana ens defineix com a col·lectiu d'una manera clara, sense cap esforç.

El paper de les entitats, doncs, és elemental en el que es pot definir com a "qualitat de vida" de totes les persones del poble. Perquè les entitats, les més de seixanta entitats que tenim a Santa Eulàlia de Ronçana, ens informen d'un interès ben concret per tota mena d'activitats centrades en tot tipus d'inquietuds: des d'activitats compromeses amb la pobresa o la debilitat humana, a activitats de lleure, associacions professionals o d'aprofundiment del coneixement, entre d'altres, cobreixen tota mena d'aspectes que ens fan créixer com a persones i com a poble.

Des d'Independents-ERC ens fa l'efecte que un poble ric en entitats és un poble complex i, per tant, disposat a afrontar el present i el futur amb garanties. Per això tenim la ferma convicció que l'administració ha de vetllar pel funcionament sense entrebancs de les entitats. I, a més, com a administració més propera, l'ajuntament ha de representar els interessos, salvaguardar la pervivència i garantir el creixement de les entitats que dibuixen l'horitzó de Santa Eulàlia de Ronçana. I a hores d'ara, tot i les inclemències dels temps viscut i de les dificultats, el dibuixen d'una manera prometedora.

AL POBLE DE SANTA EULÀLIA

PSC

El teixit associatiu d'un poble és el motor de la seva activitat cultural, és l'eix vertebrador de la seva activitat social i és, en definitiva, el dinamitzador principal de la vida dels seus vilatans. La riquesa i diversitat de les seves accions cohesionen i nodreixen d'activitats el dia a dia del nostre poble. Els socialistes sempre ho hem tingut molt clar; cal impulsar i facilitar les coses a les persones, que de manera voluntària, opten per dedicar el seu temps lliure a organitzar i fer funcionar la tasca d'aquestes entitats. Per això, la nostra "alma mater" sempre ha estat col·laborar amb enginy i imaginació en la promoció de l'activitat que el teixit associatiu del nostre poble ha dut a terme. Sabem que quan treballes en una entitat ho fas amb molta il·lusió i amb la convicció de què l'esforç que hi dediques té una finalitat molt clara. Per això, des de l'ajuntament hem de contribuir a la tasca altruista de les persones que s'hi dediquen, facilitant-los la feina.

L'Abraham Requena i el seu nou equip posaran les eines que les entitats del nostre poble necessiten per poder fer la seva feina amb normalitat, perquè creiem que són el pilar cultural bàsic del model de poble que volem. Les nostres conviccions són clares i per això els nostres compromisos també. No es pot voler promoure la seva activitat, dificultant la seva tasca, posant impediments des de l'Ajuntament. Fer el contrari, condemna l'activitat social de moltes entitats, que no tenen ni mitjans ni pressupost suficient per complir amb els requisits d'exigència actual i els condemna a la seva desaparició i al que és pitjor, a que deixin d'organitzar activitats de les que tots en gaudim. L'ajuntament no pot permetre que es perdi la riquesa i diversitat del teixit associatiu de Santa Eulàlia, per això l'equip socialista i el nostre candidat Abraham Requena tenen molt clar quina ha de ser la prioritat de l'ajuntament en aquest tema: posar a l'abast de les entitats que ho sol·licitin, els mitjans (materials i humans) i les eines que disposa l'Ajuntament perquè puguin seguir dinamitzant el nostre poble.

Com va escriure Jose Agustín Goytisolo *Un hombre solo, una mujer así tomados, de uno en uno son como polvo, no son nada*. L'Esser humà, com animal social, forma part de manera inherent d'una comunitat, de diferents qüestions depèn el seu grau d'integració en aquesta.

La societat es molt més que la suma de cadascun dels seus integrants. Santa Eulàlia no és tan sols el sumatori del seu cens, és el resultat de la interacció dinàmica i continuada entre els veïns com a subjectes actius de la convivència.

Participar en les activitats comunals, associar-se en associacions de veïns, per la practica d'activitats esportives, per potenciar el comerç de proximitat, a l'entorn d'aficions, agrupar-se per portar endavant activitats en benefici de l'interès general, ... en definitiva la riquesa del teixit associatiu d'un poble com el nostre es un bon indicador de la maduresa i de la qualitat la comunitat veïnal.

Santa Eulàlia, en aquest sentit, és un poble ric. Disposa d'una àmplia i complexa xarxa d'associacions, agrupacions, plataformes, grups, que va des de l'esportiu, el futbol, els escacs o el patinatge, al cultural, grups dansaires, gegants o club de lectura, passant per associacions de veïns, empresarials o de promoció del comerç fins a entitats de caire social o moviments socials clarament reivindicatius.

La participació continuada dels veïns és el que suporta aquesta xarxa d'entitats. Potenciar i estimular la participació, mantenir i engrandir el compromís individual de tots nosaltres, obtenir i augmentar el suport del nostre Ajuntament és el que ha de fer que encara enriqueim més el nostre teixit associatiu en benefici de la cohesió e integració de tots nosaltres.

Els grups municipals, sempre amb les entitats del poble de Santa Eulàlia